

ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИЦА ГЛИКЕРИЯ

Девицата Гликерия, дъщеря на знатен римски сановник приела християнската вяра след смъртта на родителите си. През време на гонението против християните не само самата тя не се бояла от опасностите, но увещавала и другите към твърдо изповядване на вярата. Като се явила веднъж в идолското капище по време на едно езическо тържество, тя чрез молитва строшила идола и по заповед на един от началниците била затворена в тъмница. Предлагали ѝ да се отрече от християнската вяра и след като тя отказала, предали я на страшни изтезания и отново я затворили, като я обрекли на изтощение от глад и жажда.

След известно време управителят заповядал да я отведат в град Ираклия, където отново я подложили на най-ужасни изтезания. Светата девойка всичко понасяла търпеливо, укрепявана от чудесната помощ на Бога. Тъмничният стражар Лаодикий, свидетел на нейните страдания и на големите личби, проявявани от Господа заради нея, познал истинския Бог и бил посечен с меч като християнин. Гликерия била хвърлена на зверовете в цирка, но лютите зверове кротко легнали до мъченицата и само се умилквали около нея. Като поблагодарила на Бога за всички Негови милости, девойката молела за смърт и тихо предала душата си Богу. Това станало във втората половина на второто столетие, през време на гонението при император Антонин (138–161 г.).